

Ryf Terschelling FAX 05620-3339

... dat de KRO noch en ek Panorama noch. En as stap op'e fjoerpylk Eelke Lok. Mar dat is typearjend foar dizze man. As it yn'e Telegraaf stien

sen tieners en grijs haar in het feestgedruis. „Dit kin allinne mar by ús yn Akkrum, mar wat plak hat ek sa'n duo as wy? Sukkes fersekere.”

... stellen, en tegen... gen dat hij zijn sigaren weg gooien.

(CBS De Fakkel, Buitenpost)

KORTE METTEN

Over en af

Journalisten die zich de afgelopen weken lieten overvaren naar HENDRIK en JANNY TOXOPEUS op Rottumeroog, moesten f 500 meebrengen. Wel wat veel, maar alla, de krant betaalde en de schippers waren aardig. Een paar dagen na de begeerde overtocht ontvingen de verslaggevers een hartelijke brief van de Nederlandse Redding Maatschappij. Blij en dankbaar meldden de redders 'uw gift', vijf snippen groot, ontvangen te hebben. Hoe nu? Zet de NRM over en af?

SIP - „eigenlijk Sipke maar zeg maar Sip” - WIEBENGA, directeur van de Nederlandse Redding Maatschappij in Amsterdam, vindt er niks gekks aan. „Is een belastingtechnische zaak”, zegt hij. „Als we dat geld als vergoeding of als inkomsten zouden boeken, dan moeten we daar btw over betalen. Dat is beter van niet. Dus vardaar: gift.”

Hendrik en Janny Toxopeus in afzetting van gasten die voor een bezoek f 500 moesten betalen.

Foto GPD

De overvaarten hebben de NRM inmiddels ongeveer f 8000 opgeleverd, schat hij. „Veel? Och, we hebben een jaarbudget van f 5,5 miljoen. Daar moeten we 36 stations van onderhouden en 48 schepen.” Het meeste geld kwam binnen via het particuliere station van HFINE SCHOLTENS in de Eemshaven. Scholtens, die zo'n 25 keer op en neer voer, zou zich naar eigen zeggen schuldig voelen als hij het geld in eigen zak had gestoken.

„Wij staan vierkant achter Rottumeroog. Daarom hebben we tegen kostprijs gevaren. Hier willen we niks op verdienen” f 500 voor een retourtje was volgens hem trouwens niks te veel gevraagd. „Volgens de voorschriften moeten we eigenlijk f 200 per boot vragen, daarbij nog f 50 per bemanningslid per uur en dan nog eens f 1 per pk per uur.”

Beeldenstorm

Bij boekhandel DONNER in Rotterdam is vrijdag de eerste dichtbundel van MICHAEL ZEEMAN ten doop gehouden. 'Beeldenstorm'. Zeeman, medewerker letteren van de Rotterdamse Kunststichting, had bevriende dichters uitgenodigd ook enige van hun verzen voor te lezen, zodat er van een heuse vernissage kon worden gesproken. Onder hen CARLA BOGAARDS, BENNO BARNARD,

REMCO EKKERS, C.O. JELLEMA en WILLEM VAN TOORN. Bezoekers van voorheen literair café De Blauwe Stoep in Leeuwarden zal dat rijtje niet onbekend voorkomen: Zeeman heeft ze als voorzitter van de Stichting Literaire Activiteiten Leeuwarden allemaal al eens over hun poëzie geïnterviewd.

Bogaards is in dit rijtje de vreemde eend in de bijt. Zij maakt van haar voordracht een performance en is als theaterdier voor de theatercriticus die Zeeman ook is, kennelijk onweerstaanbaar, in tegenstelling tot JULES DEELDER, voor wiens woordkunst Zeeman diepe minachting koestert. De nachtburgemeester van Rotterdam zal dan ook wel niet zijn langs geweest, evenmin als arbeidersdichter WIM DE VRIES, voor wie MARTIN MOOIJ van Poetry International destijds een speciale potziereeks oprichtte, die Michiel bij zijn komst naar de culturele havenstad meteen ophief.

Zeeman voelt zich meer thuis bij de Jellema's en Van Toorns-poëten, die hun koffer vol intellectuele bagage op hun schrijftafel ledigen en cryptogrammen wrochten in de vorm van een gedicht. Zeeman laaft zich aan twee bronnen: de literatuur en het theater, die bij WILLIAM SHAKESPEARE samenvloeden

in een wel, waaruit het ene booid na het andere opborrelt.

Maar achter de schrijftafel doemde nog een beeld op. De dichter belandde ooit in een cel aan de Holstmeerweg, nadat de politie hem van z'n bed had gelicht op verdenking van verduistering van boeken van de Leeuwarder boekhandel DE TILLE, waar hij aan het hoofd stond van de wetenschappelijke afdeling. Die zaak is tot op heden duister gebleven wegens gebrek aan overtuigend bewijs. In 'Het Holste Meer' is te lezen hoe de verdachte zijn verblijf in de cel ervoer als een administratief oponthoud:

Het Holste Meer

'Vrijheid is een wijsgerig misverstand, / buiten het naar krijtgevend lokaal / verklaart wie voor een vraag of aarzeling te vastberaden is de waarheid, getekend / in aanwezigheid van een agent // Zelfverzekerde mannen in afkeurenwaardige / humeuren lezen mijn recepten, brieven, rekeningen, / tikken mijn argeloze gesprekken om in protocollen, / transformeren alledaagseheid tot belastend feit. / Men bestaat niet. Men bestaat in welomschreven / handelingen, genummerde paragrafen, kleu- / rige / en voorbedrukte documenten. Mijn wandeling / van een louter gestaffeld jaarverslag dat / iemand onderbracht in dit bizar beton / naar de rand van een veelgebruikte en / toch zo onbarmhartige brits wijst op / administratief oponthoud, van angst / kan hier geen sprake zijn.

Benicuud hoe de bundel, waar de schare Leeuwarder Zeeman-fans lang naar heeft uitgekeken, loopt in De Tille, waaraan de dichter-filosoof eens zo'n existentiële bijdrage leverde. Eigenaar THYS DIJKSTRA: „Wol goed, tinkt my, ik haw him noch net yn 'e winkel lizzen sjoen, dat hy sil wol hieltyd úterkocht wêze.”

Dijkstra zegt, waar het de verduisteringszaak betreft, over een lange adem te beschikken. „Strafjochlik mei de saak slopt wêze, mar hy is wat ús oanbelanget noch net fan de baan. De kantjonrjochter hat útsprutsen dat Zeeman bewize moat hoe't er oan dy bibleteek dy't in wearde hat fan f 750.000 kommen is. De arrondissemintsrjochtbank moat dêroer yn heger berop no in útspraak dwaan. It hie moat west as dy útspraak der al lein hie, sawat tagelyk mei it útkommen fan dy bondel, mar wy dogge noch mar eefkes geduld.”